

LUKOVSKÝ ZPRAVODAJ

čtvrtletní obecní zpravodaj

Číslo 4/2020

www.obec-luka.cz

Vyšlo 16.12.2020

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané.

Blíží se závěr letošního roku, do kterého silně zasáhlo vládní nařízení z důvodu koronavirové pandemie. Opatření, nařízená v jarních měsících a následně i na podzim, platná až do dnešních dnů, výrazně zasáhla do našeho života. Nejvíce zasaženo bylo odvětví školství, kdy děti všech věkových kategorií musely nuceně zůstat doma. V samém začátku se školákům vzniklá situace zamlouvala, nemusely chodit do školy, měly více času na zábavu. Postupem času se však u nich začala probouzet potřeba kontaktu se spolužáky a i způsob a forma plnění úkolů, které jim zasílali učitelé, byla pro řadu z nich, a především pro pracující rodiče, těžce zvládnutelná. Ani pro učitele nebyla situace vůbec růžová, neboť pokyny a metodika, rozeslané na jednotlivá školská zařízení, byly z důvodu nedostatku času ukvapené a nekonceptní.

V současné době se život v naší základní škole vrací do normálu až na výjimky na II. stupni, ale doufejme, že se situace co nejdříve stabilizuje. Mateřská školka jede bez jakýchkoliv omezení. Děti jsou zdravé a v naprosté pohodě včetně personálu. Poděkování patří rodičům dětí za trpělivost při řešení uložených domácích úkolů a pedagogickým pracovníkům.

Přes veškerá nařízená omezení, která se silně dotkla společenského života v obci, jsme zvládli dokončit řadu potřebných a prospěšných projektů.

V Březině se úspěšně dokončila oprava komunikace včetně uličních vpustí, které nám odvádí vodu ze silnice do kanalizace. Hodnota vytvořeného díla činila 1.793.525 Kč, z toho dotace poskytnuta od Olomouckého kraje byla 500.000 Kč. Po celý letošní rok neustaly práce v obecních lesích, kterých má obec Luká celkem 92 ha. Od ledna až do března se odstraňovaly kůrovcem zasažené porosty a připravovaly se plochy na jarní výsadbu. Na jaře jsme dostali do země 52 000 sazenic. Především se jedná o duby a buky. Nebýt pracovníků z Ukrajiny, nevím, jak bychom práce zvládli. Kůrovec v minulosti likvidoval především starší vzrostlé

lesní porost, ale nyní se pouští a žere porosty mladší než 40 roků.

K dnešnímu dni máme poškozeno 6,5 ha do 40 let věku porostu. Z toho 1,5 ha máme uschlé stromy odstraněny a celou plochu zalesněnou a oplocenou. Veškeré práce a náklady na sazenice máme ze 100% dotace uhrazeny z peněz SZIF. I na zbylých 5,0 ha zasažených lesních porostů máme zajištěnou plnou úhradu všech vzniklých nákladů. V letošním roce jsme při obnově nového lesního porostu získali dotace z Ministerstva zemědělství a Olomouckého kraje v celkové výši 5.133.000 Kč.

Nyní jsme skončili s výsadbou sazenic dubu, buku a smrku v celkovém počtu 35 000 ks. Následně dojde k oplocení zasažených ploch.

V září byly zahájeny práce na stavbě nové školky a přístavby učeben pro ZŠ. Podle přijatého pracovního harmonogramu nedošlo vlivem nevlídného dešťového období k výraznému časovému skluzu.

Do Vánoc staveři dokončí hrubou stavbu včetně střechy a dojde k osazování okenních výplní a dveří. Ukončením výše uvedených prací dojde k vyčerpání přidělené dotace z Ministerstva financí ve výši 20 mil. Kč.

Na příští rok máme nachystán úvěr od České spořitelny v objemu 13 mil. Kč s úrokem 0,9%. Zbytek peněz zaplatí obec a již nyní jsme finančně na to připraveni. Pokud se nevyskytnou v dalších měsících nějaké nepředvídatelné problémy, které by mohly ohrozit termín dokončení stavby, chceme zahájit provoz ve školce v měsíci září roku 2021. Po dohodě s vedením ZŠ a MŠ mohou rodiče za dodržení stanovených podmínek v nově vzniklém zařízení přihlásit děti mladší než 3 roky.

Závěrem bych chtěl popřát všem spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků, hodně zdraví a osobní spokojenosti v nadcházejícím novém roce.

František Lakomý
Starosta obce

Kontakty na OÚ Luká

Podatelna:

Marcela Šimíčková

simickova@obec-luka.cz

podatelna@obec-luka.cz

tel: 585 345 220

Účetní:

Eva Ševčíková

sevcikova@obec-luka.cz

tel: 585 345 236

USNESENÍ Z 14. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE LUKÁ, KONANÉHO DNE 11.11.2020

1. Zastupitelstvo obce Luká určuje ověřovateli zápisu Bc. Navaru, p. Vydržela a zapisovatelem p. Ševčíkovou. Za členy návrhové komise schvaluje p. Vyrubala, Mgr. Martínka, Ing. Ellnera.
2. Zastupitelstvo obce Luká bere na vědomí kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce Luká
3. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje schodkový rozpočet obce pro rok 2021 dle zveřejněného návrhu.
4. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje Střednědobý výhled rozpočtu ZŠ a MŠ Luká na období 2022– 2023.
5. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje rozpočet ZŠ a MŠ Luká na r. 2021 dle zveřejněného návrhu.
6. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje rozpočtovou změnu č. 9 /2020
7. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje přijetí úvěru ve výši 13 mil. Kč dle indikativní nabídky České spořitelny, a.s., za účelem financování akce ZŠ, MŠ Luká – přístavba objektu čp. 4. Splatnost úvěru je do 31.10.2027, úroková sazba stanovena jako pevná ve výši 0,9 % p.a., bez zajištění, s pravidelnými měsíční splátkami od 30.11.2021. Zastupitelstvo obce Luká pověřuje starostu obce uzavřením smlouvy o poskytnutí úvěru s ČS, a.s.
8. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje uzavření Dodatku č. 1 Smlouvy o dílo na akci „Rekonstrukce komunikace v obci Březina“ s firmou SWIETELSKY stavební s.r.o. odštěpný závod Dopravní stavby MORAVA, IČO: 48035599, sídlo Jahodová ulice 60, 620 00 Brno a pověřuje starostu obce jeho podpisem.
9. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje návrh Dohody o uznání dluhu, dohodu o splátkách dluhu a dohodu o prominutí části dluhu, uzavíranou mezi Lesy České republiky, s.p., IČO: 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, a obcemi Bouzov, Hvozd, Ludmírov a Luká a pověřuje starostu obce jejím podpisem
10. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje uzavření smlouvy o dílo č. 21012-021 s Timoris Projekt a.s., Náves Svobody 8/14, 779 00 Olomouc za účelem poradenství v oblasti přípravy, podání žádostí a řízení dotačních projektů na akce „Nové hřiště na zahradě školky, Luká“ a „Obnova místní komunikace ve Střemeníčku“ a pověřuje starostu obce jejím podpisem.
11. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje podání žádosti o dotaci na projekt „Nové hřiště na zahradě školky, Luká“ dotační program: Podpora obnovy a rozvoje venkova 2021, dotační titul: Podpora budování a obnovy míst aktivního a pasivního odpočinku od Ministerstva pro místní rozvoj ČR.
12. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje podání žádosti o dotaci na projekt „Obnova místní komunikace ve Střemeníčku“ dotační program: Podpora obnovy a rozvoje venkova 2021, dotační titul: Podpora obnovy místních komunikací od Ministerstva pro místní rozvoj ČR.
13. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IP-12- 8025660/VB/001 Javoříčko – Luká, p.č. 3421, prodl.knn s firmou ČEZ Distribuce, a.s., se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín, IČO 24729035, zastoupená firmou EMONTAS s.r.o., se sídlem Jiráskova 1273/7A. 779 00 Olomouc, IČO: 25883551 a pověřuje starostu obce podpisem této smlouvy.
14. Zastupitelstvo obce Luká neschvaluje zveřejnění záměru o prodeji části pozemku parc. č. 47/5 – ostatní plocha, v k.ú. Březina, obec Luká.
15. Zastupitelstvo obce Luká neschvaluje zveřejnění záměru o prodeji pozemku parc. č. 47/9 – ostatní plocha, v k.ú. Březina, obec Luká.
16. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje zveřejnění záměru o pronájmu části pozemku par.č. 17/8 v k.ú. Luká, obec Luká.
17. Zastupitelstvo obce Luká neschvaluje zveřejnění záměru o prodeji pozemku parc. č. 212/35 – ostatní plocha, v k.ú. Luká, obec Luká o výměře 31 m2.
18. Zastupitelstvo obce Luká nedává souhlasné stanovisko k projektové dokumentaci, pro vydání rozhodnutí o umístění stavby k akci: INFOS – OPTICKÁ SÍŤ – OBEC LUKÁ, investorovi INFOS ART s.r.o., IČO: 25849638, se sídlem Barákova 2680/5, 796 01 Prostějov.
19. Zastupitelstvo obce Luká schvaluje přijetí dotace z rozpočtu Olomouckého kraje z Programu na podporu lesních ekosystémů 2018 – 2020 na výstavbu oplocenky ve výši 244.300,- Kč.

USNESENÍ Z 15. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE LUKÁ, KONANÉHO DNE 23.11.2020

1. Zastupitelstvo obce Luká určuje ověřovatele zápisu p. Zapletalovou, Ing. El Inera a zapisovatelem p. Šimíčkovou. Za členy návrhové komise schvaluje Mgr. Martínka, Ing. Vronku, p. Vydržela
2. Zastupitelstvo obce Luká bere na vědomí kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce Luká
3. Zastupitelstvo obce Luká dává souhlasné stanovisko k projektové dokumentaci, pro vydání rozhodnutí o umístění stavby k akci: INFOS – OPTICKÁ SÍŤ – OBEC LUKÁ, investorovi INFOS ART s.r.o., IČO: 25849638, se sídlem Barákova 2680/5, 796 01 Prostějov za podmínek:
 - 1) Dodržení ochranného pásma pro vodovod, splaškovou a dešťovou kanalizaci, kromě definovaných výjimek, na kterých se investor dohodne se zástupcem obce při realizaci stavby.
 - 2) Přípravu projektu výstavby optické sítě pro intravilány místních částí obce Luká zajistí firma INFOS ART s.r.o. do 2 let.
 - 3) Firma INFOS ART s.r.o. bude vyvíjet maximální součinnost při následné realizaci stavby tak, aby síť ve všech místních částech zprovozní.
 - 4) Zastupitelstvo obce Luká souhlasí s navrženou Smlouvou o smlouvě budoucí, ve které budu zahrnuty výše uvedené body.

František Lakomý
starosta obce

Bc. Jiří Navara
místostarosta

Z JESKYNÍ JE VE FILMU LABYRINT I VNITŘNÍ SVĚT

Pohled do části Mladečských a Javoříčských jeskyní, kam se veřejnost běžně nemá šanci podívat, nabídne divákům mimo jiné chystaný film Kam motýli nelétají, jehož tvůrci právě v těchto dnech dokončili natáčení v podzemních prostorách. To bylo velmi

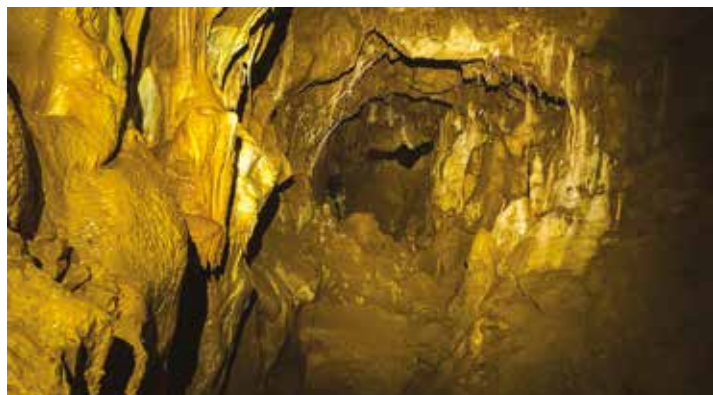

specifické a náročné, neboť mezi lokacemi byla i těžko přístupná místa, včetně třeba Olomouckého dómu.

Film, jehož premiéra je zatím plánovaná v kinech na podzim příštího roku, popisuje specifickým způsobem příběh osmnáctiletého mladíka a jeho třídního učitele. Děj oba zavede do neznámého rozsáhlého jeskynního komplexu, odkud musí společně najít cestu ven.

„Film sleduje, co to udělá s jejich pohledem na svět, ale i jak to změní jejich vztah. Prostor jeskyní nám pomáhá vyjádřit, co se děje uvnitř postav – když třeba prožívají největší krizi, tak sestupují na dno propasti, kterou potřebují překonat,“ nastínil režisér Roman Němec.

Přípravy na filmování trvaly zhruba dva roky a navzdory různým zkouškám tvůrčí tým překvapila náročnost natáčení. Zavítal při něm do pěti českých jeskynních systémů. Například v Mladeč-

ských jeskyních, štáb využil jejich působivé členitosti a míst, kde se schází až sedm chodeb, což se hodilo pro ztvárnění bloudění a hledání cesty. Extrémní pak bylo podle režiséra dřívější filmování v těch Javoříčských, především v tamním obřím Olomouckém dómu.

„Jen dostat se sem na místo trvalo i bez nesení věcí 45 minut. Prolézá se soustavou chodeb, kde je někdy problém se vůbec pohybovat, natož nést větší zavazadla. Technika se musela rozložit do vodotěsných barelů, které byly na místo doneseny předem, podobně to bylo třeba i s jídlem,“ popsal s tím, že herci museli dokonce předem projít základním jeskyňářským výcvikem.

Dalším oříškem bylo nasvětlení, takže byla pro film vyvíjena speciální světla, navíc se napájení muselo řešit akumulátory. Speciální přístup vyžadovalo rovněž i snímání zvuku kvůli specifické akustice jeskyní. Ten tak bylo nutné nahrávat na několik mikrofonů a poté speciální technologií upravovat.

„Vše pak ještě ztížily koronavirové karantény některých členů štábu, kvůli nimž se muselo natáčení neplánovaně zhusťt do méně delších bloků. To se pak už projevovalo na únavě, protože trávit v jeskyni několik dní v kuse nepřetržitě až 14 hodin bylo opravdu náročné. Zvláště pak pro herce, neboť štáb mohl mít alespoň speciální oblečení a temoprádlo, ale u nich to v civilním oblečení nešlo. Takže si pak v pauzách na zahřátí zalézali do spacáků,“ shrnul Němec.

Převzato z iDnes.cz

FK LUKÁ

V letošní roce se naplno rozběhla činnost týmu přípravky FK Luká, kdy jádro týmu vytvořily děti ročníků 2012 až 2014. Trénování se ujali Leoš Nátr, Jakub Kovář a Marek Studený. Tréninky probíhaly na hřišti v Luké vždy ve čtvrtek od 17.00 hod.; bohužel však s dvěma nedobrovolnými přestávkami, které způsobila situace s Covidem. Přesto se nám podařilo s dětmi udělat velký kus práce. Získaly základní fotbalové dovednosti a návyky, postupně jsme přešli ze systému „chuml“ (kde je míč, tam jsou všichni hráči) do trochu organizovanější podoby. Dalším krokem, který následoval po tréninkových jednotkách, byly přátelské zápasy. Pro děti je to velmi důležité a posunulo je to zase o kus dál. To nadšení a motivace, když jsou najednou ve stejném dresu, mají společného soupeře a hrají před diváky, je přece jen něco jiného než trénink. První zápas jsme sehráli na domácím hřišti 21.6. s týmem Olešnice. Bohužel první zápas skončil, jak už to bývá, vysokou porážkou a nulou v kolonce vstřelených gólů. Kluci byli zklamaní, ale zvítězila chuť něco s tím udělat a motivace pro příští zápasy ještě vzrostla. Následovala série dvou zápasů ve Dzbelu s týmem SK Jesenec – Dzbel. První zápas 4.7. jsme ještě prohráli, ale byl vidět značný posun ve výkonu, a hlavně jsme vstřelili první góly. Historicky první gól vstřelil z penalty Dan Zapletal a přišel i první gól ze hry z kopačky Vojty Studeného. Tyto góly způsobily obrovskou radost mezi hráči i mezi trenéry, kteří to většinou odnesli hlasovou indispozicí. Druhý zápas ve Dzbelu 25.7. už děti odehrály v nových dresech, které jsme pořídili díky příspěvku Obce Luká, a to ještě zvýšilo jejich motivaci a konečně jsme už brali i bod díky divoké remíze 7:7. Dalším počinem bylo uspořádání miniturnaje v Luké, kterého se kromě domácích borců zúčastnily i týmy Konice a Jesence-Dzbelu. Turnaj se uskutečnil 5.9. za značně přízné

počasí i fanoušků a kluci se vytáhli k perfektnímu výkonu, díky kterému poznali chuť vítězství. Nejprve jsme porazili tým Jesenec-Dzbel 4:0 a následovalo vítězství nad Konicí 11:0. Kluci tak brali zlaté medaile s celkovým skóre 15:0. Nadšení bylo obrovské. Do dalšího „covidového“ omezení jsme stihli ještě odehrát zápas v Olešnici, kde jsme opět zvítězili. Abychom stmelili partu, proběhlo také opékání špekáčků, společná zmrzlina a plánujeme i další mimofotbalové aktivity. Na jarní část sezony chceme tým přihlásit do soutěže OFS Olomouc.

Vítáme samozřejmě i další kluky a holky, kteří mají chuť nejen hrát fotbal, ale také být součástí výborné party.

Trenéři zleva: Jakub Kovář, Leoš Nátr, Marek Studený

Horní řada zleva: Matěj Hůlka, Matyáš Pavlíček, Šimon Kráčmar, Vojta Studený, Ruda Špunda

Spodní řada zleva: Dan Chytil (brankář), Adrian Oračko, Lukáš Nátr, Dan Zapletal a Kuba Kovář

HASIČI JEŠOV 2020

Vážení spoluobčané,

Opět tu máme adventní čas, blíží se vánoční svátky a konec letošního roku, který byl opravdu jiný než ty předešlé. Pandemie koronaviru Covid 19 nám změnila životy a bylo zapotřebí omezit soukromý, pracovní a společenský život. I tak mi dovoluji pár vět k činnosti sboru dobrovolných hasičů Ješov.

Nový rok jsme v Ješově přivítali již tradičním ohňostrojem a společným přípitkem s přáním pevného zdraví a splněných předsevzetí. První akcí, no a vlastně jedinou, konající se za „normálních podmínek“, byla oslava mezinárodního dne žen. Uspořádali jsme ji v sále v Bohuslavicích s již tradičním programem. Pro hlavní vystoupení večera jsme se inspirovali televizní soutěží a připravili jsme show „Ješovská tvář má známý hlas“. V květnu jsme postavili a skáceli máj. Ostatní kulturní a sportovní akce jsme museli z důvodu vládních omezení a nařízení zrušit – Pohárovou soutěž, věšlap, svatováclavské hody, sekáče, lampiónový průvod, atd. Co jsme mohli uspořádat, byly akce pro mladé hasiče. Od středy 5. 8. do neděle 9. 8. 2020 proběhlo stanování na areálu. Po celou dobu přálo dětem počasí a tak měly možnost strávit tyto dny aktivně a v pohodě. Mimo program na areálu jsme jim připravili i několik výletů – Hrubá voda, Bouzov, Červenka – Nový Dvůr. Další akcí pro mladé hasiče bylo tradiční soustředění v Ústřední hasičské škole Jánské koupele. Zde jsme strávili krásný týden vy-

plněný bohatým programem.

Co se týče našich soutěžních týmů, tak bohužel v letošním roce jsme si museli dát nucenou pauzu a nevyběhli jsme ani na jedné hasičské soutěži. Pevně ale věřím, že v příští sezoně to bude lepší a opět bude možnost si zasoutěžit.

O činnosti a vybavení jednotky jsem psal v červnovém čísle zpravodaje, ale co se do tohoto čísla už nevešlo, byla naše pomoc na povodních. V noci z neděle na pondělí 8. června zasáhla ničivá blesková povodeň Šumvald, Břevenec, Uničov, Dolní Sukolom,

Oskavu, Dlouhou Loučku a okolí. Ve čtvrtek 11. 6. jsme uspořádali veřejnou sbírku na pomoc postiženým oblastem. Díky solidaritě spoluobčanů jsme nashromáždili velké množství věcných darů. Celkem přispělo 48 dárců z toho 35 z Ješova, 5 z Luké, 1 z Kovářova, 2 z Hvozdu, 2 z Ponikve a 3 z Litovle, kteří věnovali čistící prostředky, hygienické potřeby, dezinfekce, trvanlivé potraviny, balenou vodu, oblečení a další. V pátek po obědě jsme vyrazili předat sbírku do Uničova na hasičskou stanici. Jakmile jsme tam dorazili a hasiči uviděli plnou Avii věcí, po vzájemné dohodě nás poslali do Břevence a tam jsme věci předali v kulturním domě. Poté jsme se na pokyn velitele zásahu vrátili zpět na stanici do Uničova, naložili balenou vodu a zavezli ji do Oskavy. Všem dárcům patří velké díky.

Hned další den jsme byli operačním střediskem vysláni do Šumvaldu na pomoc s odstraňováním následků povodně. V sobotu jsme tam byli od 8 hod. do 18 hod. a v neděli od 7:30 hod do 16 hod v počtu 6 a 5 členů zásahové jednotky. Štábem zásahu

jsem byli zařazeni pro oba dny do úseku v Břevenci. Podíleli jsme se na průzkumu domů a přidělené oblasti, úklidu naplaveného bahna od rodinných domů, rozvozu pytlů s pískem, čištění komunikace, dále jsme asistovali při nakládce bahna, odpadu, nábytku, atd.

Jak jsem již zmínil, bohužel daná situace a „doba kovidová“ nám nedovolila pořádat kulturní a sportovní akce, takže nezbyváá než věřit, že se situace v příštím roce zlepší a budeme se moci vrátit zpět do normálního života. Na závěr mi dovoluji za ješovské hasiče Vám všem popřát krásné svátky vánoční a do nového roku pevné zdraví, štěstí, úspěchy v soukromém i pracovním životě.

BABIČKA VODA

Tak se říká odpadním vodám mezi domorodými lidmi. Nesou v sobě splašky, ale i životní příběhy lidí.

V zemi, kde žijí domorodí lidé se říká odpadním vodám Madrevieja. Dalo by se to přeložit jako Babička voda nebo taky stará voda. Místa, kde taková voda ústí do čisté vody nazývají živá voda.

Chodívala jsem na takové místo a viděla jsem, jak ve staré vodě hnízdí ptáci, žijí ještěrky a žáby. Lítají tam motýli a vážky. K místu se dá projít jen pár pěšinkama, které znali jen místní. Babička voda byla prorostlá rákosím a dalšími druhy vodních květin. Okolo ní rostly téměř neprostupné keře. Bylo ji vidět jen z jednoho místa. Tam, kde se vlévala čistá do čisté vody.

Ještě před půl stoletím byla pro obyvatele našich vsí odpadní voda hodnotným zdrojem pro hnojení. Dnes odpadní vody zatěžují jak životní prostředí, tak rozpočty obcí. Nákladné čistící výrobky a prací prášky pro domácnost vytěsnily dříve používané a lehce rozložitelné prostředky. Roztočili jsme bludné kolo zátěže ekologické i ekonomické. Budované čistírny odpadních vod a kanalizace odstraňují i látky, které se dříve v jednotlivých usedlostech zachycovaly a navracely zpět do půdy. To se pokusilo moderní zemědělství přemostit umělými hnojivy. A kolo zátěže nabralo na obrátkách. Přerušil se přirozený oběh vody a živin v přírodě i v životě.

Vodu ale nelze zastavit, proto se lidé pokusili najít řešení takové, které by alespoň zamezilo prosakování otrávené vody do přírody a částečně navracelo živiny půdě.

Jak je možné zastavit roztočené kolo investic a problémů s odpadní vodou?

Proč a kdo by mohl z místa odpadu vytvořit něco jiného? Třeba i pěkného a přírodě prospěšného? Především to může být někdo, komu to dává smysl.

V České republice se lidé inspirovali samočistící schopností přírodních mokřadů a začalo se s realizací kořenových čistítek odpadních vod. První experimentální KČOV byla postavena v roce 1989. Dnes už je běžné, že domácnosti, vsi, rekreační zařízení i továrny volí při obnově čistítek odpadních vod právě tuto variantu. Lidé, kteří umí nejen počítat, ale současně i chápou důležitost koloběhu v přírodě a mají cit pro krásu totiž dobře vědí, že KČOV nejen vyjde levněji a to v pořízení i v provozu. Má i další kvalitu a tou je fakt, že tvoří krásný přírodní vodní prvek v krajině. Kořenové čistírny fungují bez elektřiny, nehluků, nesmrdí a vypadají jako krásné zahrádky.

Kořenová čistírna odpadních vod je vlastně jakýmsi mělkým jezírkem a nebo mokřadem, kde se starají o čištění odpadních vod bakterie. Tyto čistírny jsou nezávislé na jakýchkoli zdrojích energií, činí nás samostatnými a šetří nám peněženku. V krajině navíc nepůsobí rušivě a na větších pozemcích se stanou jejich přirozenou součástí. Určitě se přitom nemusíme bát, že by taková čistí-

ka zapáchala a přemnožovali se zde komáři. Jde o rozšířený mýtus, kterého se snadno zbavíte tak, že již realizovanou kořenovou čistítku navštívíte. Odpadní vody jsou zde totiž shromažďovány cca 10 cm pod vrstvou písku. Pokud je kořenová čistírna vybudována správně, nezapáchá. Pokud se skloníte nad kořenové pole, měli byste ucítit přirozenou vůni rybníční vody a od jara do podzimu také vůni rostlin, které zde rostou.

Určitě však není součástí kořenové čistírny jezírko s volnou hladinou. To však můžeme zařadit za kořenovou čistítku a její dočišťovací kaskádu. Porostou v něm pak hojně rostliny a život v jezírku bude opravdu bohatý.

Všem rostlinám vhodných k osázení kořenové čistítky vyhovuje právě voda z domácností bohatá na „živiny“ (odpadní látky). K osázení je velmi vhodný orobinec širokolistý a úzkolistý, zblouhan vodní, chrastice rákosovitá, skřípinec jezerní, zevar vzpřímený, rákos obecný a sítina rozkladitá. Mezi další rostliny, které Vám promění kořenovou čistítku v kvetoucí zahradu, patří kosa-

tec žlutý, blatouch bahenní, kyprej vrbičce a tužebník jilmový.

Rostliny odebírají část „živin“ obsažených v odpadní vodě, zejména dusík a fosfor. Kořenový systém rostlin vytváří příznivé podmínky pro rozvoj mikroor-

ganismů významně se uplatňujících v čistícím procesu. V zimním období vytvářejí rostliny tepelnou izolaci kořenového pole a výrazně snižují hloubku promrzání.

Některé z rostlin patří mezi léčivky. Tak například kořen nebo kvetoucí nať kypřeje se používá při průjmech, zánětu žaludku a střev nebo při menstruaci; má rovněž močopudné účinky. Kašovitě obklady z čerstvé natě jsou nejlepší na nehojící se rány, tinktura má pozitivní vliv při migrénách. O tom, že kypřeje bylo v léčitelství užíváno už v pradávných dobách, svědčí i latinské rodové jméno, které je odvozeno z řeckého lythron, což znamená krev vytékající z rány (byliny se v minulosti užívalo zejména na zastavení krvácení). Mladé výhonky kypřeje se ve Francii přidávaly do různých salátových směsí.

Tužebník jilmový zná asi každý. Je právem nazýván přírodním aspirinem – hojí žaludek, rány i ledviny, výborně účinkuje na plísňové a ekzémy. Často ho používaly naše prabáby jako rostlinu provoňující příbytky. Svou láskou k vůni této byliny proslula například i královna Alžběta I.

A jak se dělá taková přírodní čistítky?

Především to chce změnu pohledu na věci, které používáme. A taky pohled na přírodní zdroje.

Stačí pár lidí, kteří si řeknou, že by mohli udělat něco jinak. Je totiž doba, kdy se musíme postarat sami o sebe navzájem a tím i o krajinu, ve které žijeme. A když se podaří, že se dá pár lidí dohromady, pak se přidají další. Tak to vždycky bylo a funguje to dodnes. Nemusíme čekat, až se o to někdo postará, protože nikdo takový není. Stát ale poskytuje obcím dotace a mezi námi jsou lidé, kteří umí citlivě navrhnout projekt. Tak toho využijme a udělejme něco pro sebe ... a pro svou babičku vodu.

PRONÁJEM POZEMKŮ

Hledám do pronájmu louky, pole. Výpověď u stávajícího pronajímatele vyřídím za vás, nevadí i delší výpovědní lhůta.

Na pozemcích bude řádně hospodařeno.

Nájemné 4 - 5 000 Kč / ha, možnost dalších služeb.

Více informací na: Lukáš Zapletal, Hvozdecko 15, Bouzov

Tel. : 734107175, E-mail : farma.hvozdecko@seznam.cz

webu. : <https://farma-hvozdecko.webnode.cz/>

VZPOMÍNKY LUKOVSKÉHO CHLAPCE NA KONEC 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

3. ČÁST

Poněvadž bylo jisté, že z Brna pojedu do Vratislavi k Volksge-rechtu, kam připadly tyto případy tohoto druhu a zde byly také souzeny. Sepsal jsem dopis rodičům, aby si zažádali o rozmluvu se mnou a zároveň aby mi poslali dva dvoukilové balíčky. Jeden pro mě a druhý na adresu Anatolij Grabelník. Byl to mladý, hezký, ruský zajatec. V armádě sloužil jako tankista v hodnosti poručíka. V civilu studoval dramaturgii, chtěl se totiž dostat jako herec k filmu. Pocházel z Donbasu. Zajat byl v Rusku při veliké bitvě, poté převezen do zajateckého tábora v Bavorsku, kde pracoval v továrně. Odtud utekl a chtěl se dostat na Slovensko k partyzánům, či přejít případně k Rudé armádě. Byl však i se svým kamarádem nedaleko Brna chycen naším četnictvem a posléze předán do Kounicových kolejí na naší celu. To jsem však udělal velikou chybu.

Jednoho večera přišel pro mě gestapák a vzal mě do přijímací kanceláře, kde kromě něho jich ještě sedělo několik. A hned jeden z nich na mě, kdo mi dovolil psát. Na to jsem mu odpověděl, že vyšetřující soudce a že jsem chtěl, aby rodiče poslali balíček na Grabelníka a on by mě jej pak předal. Jeden z nich se do mě pustil, zda neví, že je to bolševik a že místo abych mu nakopal do zadku, ještě mu nechám posílat balíčky, že jsem ho měl raději zabít a že by mi přál, abych poznal, co vlastně ti bolševici jsou. A ihned se hnál k tresoru, odkud vytáhl a asi půlmetrový obušek, začal na mě řvát a několikrát mě jím přetáhl přes obličej. Tehdy jsem si myslil, že mám všechny zuby venku. Pak mi poručil, abych se sehnul přes židli a pral do mě jako do haluzí. Kamarádi na světnici mne ani nemohli poznat, jak jsem byl zřízený. Čtrnáct dní jsem spával jen na břiše, zadku jsem se namohl ani dotknout. To byla moje poslední větší trestná sankce provedená v Kounicových kolejích, neboť facka nebo kopanec, to bylo zde zcela běžné – to bylo místo pozdravu.

Konečně nastal den, kdy jsme odjeli za doprovodu SSmanů do Vratislavi. Po cestě jsme nesměli hýbat ani hledět ven. Ve Vratislavi, kam jsme přijeli druhý den k půlnoci, nás už čekala německá policie. Spoutali nás vždy dva a dva k sobě a tak jsme pochodovali mrazivou nocí na Kletschkenstrasse. Zde jsme byli rozděleni po jednom na celu. Měl jsem štěstí, dostal jsem se do dílny na pletení zimních ponožek pro Wehrmacht. Každý musel udělat deset párů a za to měl přílepení, dostal týdně krajíček chleba a čtvrtku margarínu. Za nedlouho jsem se dostal j vynášení scheiskyblu, takže jsem měl celu otevřenou a mohl si prohodit několik slov se známými ze Hvozdu a Luké.

Věznice se pozůstávala ze dvou budov, jedné dlouhé a druhé ve tvaru kříže. Právě v této jsem bydlel já. Mezi oběma byly menší hradby, přes které by se těžko někdo dostal. Směrem ven byly tyto hradby ještě vyšší, takže na nějaký útěk nebylo ani pomyslení. Kolem budov bylo několik nádvoří, kam byli vězňové vedeni na tzv. Freistundu. Vězni chodili v kruhu, jeden za druhým v pat-

řičné vzdálenosti, tak, aby nemohli mezi sebou mluvit.

U naší budovy na nádvoří se každý čtvrtek kolem 5. – 6. hodiny večer konaly popravy gilotinou. Kati přijížděli z Berlína a bydleli naproti mému oknu. Vše jsem viděl nepatrným otvorem vypilovaným ve skle. Odsouzenci k smrti bydleli ve druhém poschodí, tedy pode mnou. Byli tam umístěni po jednom na cele, tedy jako my. Na nohou dřeváky, někteří okovy, černé kalhoty, na krku kovové vězeňské číslo, na ruku měli však pouta a to stále i v noci. Ve dne drali peří. Když jim bylo neseno jídlo, museli vstát, otočit se zády ke dveřím, hlásit jméno a počet dní zbývajících do popravy. Každý odsouzenec byl popraven obvykle do 90 dnů po vyneseném rozsudku. Příkaz k popravě přicházel z Berlína od státního návladního (Oberreichsanwalt). Každý odsouzenec měl na dveřích poznámku o odsouzení k smrti, to proto, aby dozorcí měli přehled o vězni. Na noc jim byly brány veškeré věci, kterými si tito ubožáci mohli ukrátit život. V noci měli na cele neustále rozsvícené světlo, spoutané ruce položené na příkrývcé.

Tito odsouzenci obvykle ve čtvrtek před obědem byli převezeni na celu smrti. Co se s nimi dále dělo, to málokdo ví, poněvadž odtamtud se již nikdo nevrátil. Říkalo se, že místo vězeňských šatů dostali papírovou košili, několik cigaret a snad i něco alkoholického nápoje. Každý měl snad možnost zpovědi a napsat svým drahým dopis. Kolem 5. – 6. hodiny večer byli vyváděni ke gilotině na popraviště, kde jim byla seřazena hlava. Krav těchto ubožáků stékala do kanálu pod gilotinou a její stopy jsme viděli ještě několik dnů po popravě, než ji zakryl sníh nebo smyl déšť. Těla byla spalována v krematoriu, někteří však tvrdí, že byla zakopána na nádvoří. Před popravou provolávali slávu naší republiky, Dr. Benešovi, prof. Masarykovi, zpívali naši hymnu nebo jiné vlastenecké písně. Každý čtvrtek bylo takhle popraveno průměrně 8 – 12 osob, někdy i více.

Když se rodiče dozvěděli, že jsem byl převezen do Vratislavi k soudu, snažili se sehnat pro mě obhájce. Poněvadž můj případ měl přijít k lidovému soudu (Volksgerichtu), mohl mě zastupovat jen německý obhájce. JUDr Vrbka z Prostějova, s kterým otec navázal spojení, mně sehnal za obhájce německé advokátky Dlugosche a Tauche, které právě dostaly povolení u lidového soudu. Skutečně tato advokátky můj případ dostaly a jedna z nich mě dokonce navštívila, aby zjistila, co a jak bylo a řekla mi, abych ihned napsal, jak dostanu obžalobu. Za to jim rodiče zaplatili 10 000 K. Začátkem ledna 1945 byla mně doručena obžaloba, z níž bylo vidět, že mé vyhlídky jsou prachmizerné. Ve druhé polovině ledna jsem dostal od vrchního státního návladního oznámení, že moje přelíčení je stanoveno na 24. ledna 1945, 9 hodin. Mám předstoupit ve středu před 4. senát lidového soudu v budově krajského soudu (Breslau – Schweidnitzer Stadtgraben 2/3 společně s obžalovaným B. Dudkem, B. Grulichem a J. Maškem z Luké. Jako obhájce byl přidělen ex offio Dr. Willi Sergebarth z Vratislavi, velmi mě to překvapilo, že mě bude zastupovat úplně neznámý obhájce placený státem.

Mezitím zahájila Rudá armáda mohutnou ofenzívu, obyvatelstvo začalo rychle evakuovat a 23. ledna přišel rozkaz vše připravit k evakuaci. 24. ledna se celá věznice stěhovala na západ. Před odjezdem jsem navštívil odsouzence, kteří také popolední po naší evakuaci byli popraveni. Byli vyvedeni na nádvoří, svázáni po čtyřech k sobě a SS many postříleni. Pak byli naházeni do nádrže a zasypani. Tento osud stihl 30 – 50 odsouzenců. Byli mezi nimi Fiala z Pavlova, Cingroš z Olomouce, řídící učitel Berka z Litovle, Vymětal z Litovle, Nohavička z Bouzova a další.

Silnice a cesty byly přeplněny prchajícími pěšími, povozy,auty, zkrátka každý utíkal, jak mohl. Vlakem mohlo odjet jen menší množství civilních osob – jen matky s dětmi a starci. Poněvadž Budyšin byl přeplněn vězni z východní části, my jsme jeli dál na západ do Zwickau, kde jsme dojeli třetí den. Tam bylo tak přeplněno, že jsme na slavníku přespávali dva. Avšak 13. 3. 1945 bylo nás 200 vězňů odvezeno do Waldheimu k soudu. Cestou jsme se domlouvali, naskytne-li se vhodná situace, utečeme. To však mohl uskutečnit ten, kdo měl našetřeno něco jídla, peněz a měl teplé oblečení. Já jsem však nic takového neměl.

Cesta vedla lesnatou krajinou, když policista odešel na kontro-

lu do vedlejšího kupé, Koudelka strhl okno dolů, vyskočil oknem a za ním hned Zapletal. Ten však spadl Koudelkovi na hlavu a těžce jej zranil. Oba se vrhli do hustého lesního porostu, aby unikli zrakům policie, která objevila dvě místa prázdná. Ihned strhli z ramen pušky, chystali se ke střelbě. Nebylo však na koho střílet, vězně už nebylo vidět. Zapletal se dostal až domů a pak až do konce války se skrýval u své provdané sestry v Budětsku. Zraněný Koudelka nemohl pomýšlet na další útěk a tak se přihlásil na policii, kde byl ošetřen a pak převezen za námi do Waldheimu.

Asi za 4 – 5 dnů po příjezdu spatřil jsem při „Freistundě“ Fr. Vaška a J. Koudelku-oba z Palonína, spoutané na rukou zvláštěnými řetězovými pouty a chodili v malém kruhu, zatím co my jsme chodili ve velkém kruhu. Tak jsem poznal, že oba mají už po přelíčení, při čemž byli odsouzeni k trestu smrti. To mi také sám Vašek potvrdil, když jsem šel kolem něj a opatrně jsem se ptal, zda je to pravda, co vidím. Také jsem hned věděl, že přelíčení s námi z Luké přijde, co nevidět.

Zde ve Waldheimu normálně lidový soud nikdy nezasedal, až teprve nyní, kdy sem byli přivezeni vězni z východu i z jiných míst, kde dříve soudy pravidelně zasedaly, ale ta místa už byla osvo-bozena spojeneckými armádami, nebo aspoň jimi byla ohrožena. Před večerem, kdy byl klid, domlouval jsem se s lukovskými chlapci, jak budeme vypovídat, co musíme za každou cenu zapřít, abychom si navzájem neodporovali, až dojde k našemu přelíčení. To bylo nejdříve stanoveno na 19. 3., odloženo na 27. A poté na 28. 3. Ráno 28. března 1945 v 8 hodin ráno přišel ke mně dozorce, přivedl ze sousedních cel lukovské chlapce, spoutal nás na rukou po dvou k sobě a pak nás vedl přes město do budovy, kde se mělo konat přelíčení. Byl to IV. senát lidového soudu, který se skládal ze tří soudců a zástupce protektorátu. Byl nám přidělen obhájce ex offio, jehož jméno si už nepamatuji. Zdál se to být slušný člověk, třebaže Němec. Představil se nám a oznámil nám, že nás bude zastupovat a hájit.

Soudcové v talárech zasedli v devět hodin za stůl, mluvili německy, a poněvadž jsme všichni tvrdili, že německy nemluvíme, byl nám přidělen tlumočník. Pro mě to mělo takovou výhodu, že jsem měl více času na rozmyšlení odpovědi na položenou otázku. Mne předseda zavolal, abych si sedl k němu ke stolu a díval se mu do očí. Ostatní seděli asi 6 – 8 metrů za mnou.

Autor: Mgr. Jaromír Fischer

OBEC LUKÁ NABÍZÍ K PRONÁJMU:

-byt v DPS Luká - zájemci musí splňovat podmínky přijetí

-byt v bytovém domě

Bližší informace dostanete na OÚ Luká

(email: podatelna@obec-luka.cz, tf.: 585345236)

naši jubilanti

Leden

Malá Ludmila – Luká
Sedlářová Dana – Střemeníčko
Kroutilová Olga – Střemeníčko
Strupková Olga – Luká
Pinkavová Marie – Luká
Kvapilová Milada – Ješov

Únor

Petr Josef – Luká
Mrňková Marie – Luká
Hufová Jiřina – Luká
Malínková Alena – Veselíčko
Prucková Bohumila – Ješov
Dvořáčková Jana – Luká
Škrabalová Zdeňka – Luká
Rec Oldřich – Veselíčko
Čepcová Agnesa – Luká
Kovář Josef – Luká
Hanák František – Luká
Navrátilová Helena – Luká
Brokešová Svatoslava – Luká
Furišová Věra – Luká
Zbořilová Ludmila – Luká
Konečný Milan – Luká
Pevná Věra – Ješov

Březen

Havlíčková Milada – Březina
Spurná Libuše – Luká
Crhák Václav – Střemeníčko
Čulíková Květoslava – Javoříčko
Pešek Petr – Veselíčko
Jurníčková Marie – Luká
Voglová Josefa – Ješov
Mikulková Emilie – Luká

narodili se

Viliam Moták – Luká
Jan Martínek – Ješov
Stela Jana Okrouhlá – Luká
Rostislav Kopečný - Javoříčko

rozloučili jsme se

Miroslav Zavadil – Luká
Anežka Malínková – Javoříčko
Bernard Nemerád - Luká
Vlastimil Bartoš – Luká
Miroslav Trunda – Luká
Petřík Josef – Luká

Z historie speleologické skupiny ČSS ZO 7-0 3 "Javoříčko" 1969-2020

Zájem o přírodu, o sport a trochu iho dobrodružství se stal posláním pro skupinu dětí mladých lidí ve věku od 17 let, jejichž jádro tvořili především studení Střední průmyslové školy strojnické v Prostějově. Tito mladíci si zvolili za cíl svých výletů krasovou oblast mezi Koniátem a Lukou, známou jako Javoříčský kras. Malá část krajiny vysokých kopců a do Houskovic výhledových skal zalézající údolí potoka Správkou je dominantně Zkamený náhon se stala častým cílem jejich výletů. Touha po poznání a dobrodružství je dovedla až ústím starých ponorů, propastí, závrťů, puklin a komínů, jejichž hloubku bylo nutné pomocí starých lan a bateriek prozkoumat. A tedy někde se začíná psát historie naší skupiny. Oficiálním dnem se stal únor 1969, kdy jsme se stali členy speleoklubu v Brně a za základnu si skupina zvolila objekt „Starého mlýna“ ve Vojtěchově, jehož majitelem byl v té době jeden z členů skupiny.

Od tohoto data lze historii skupiny rozdělit do tří období, která jsou ohraničena budováním a poúpravním základny, což má velký význam pro život skupiny.

Starý mlýn ve Vojtěchově v roce 1969

Do prvního období spadá již zmíněný „Starý mlýn“ a skladovací místnost u východu z Javoříčských jeskyní v období let 1969 – 1971.

Druhé období reprezentuje „Stará bouda“ na úpatí Paní Hory v letech 1971 – 1991.

Třetí je základna v obci Blázina, zakoupená jako stánek v roce 1994, která slouží dodnes.

Prvním pracovním byl výhledem skupiny vybudován pod „Zkameným náhonem“. Zde byly prováděny

průzkumné a ochranné práce, ale byly objeveny pouze menší prostory.

V roce 1970 získala naše skupina skladovací místnost u starého východu z příkopových Javoříčských jeskyní, která po úpravách začala sloužit jako základna. Do skupiny přibývali další členové. Tato základna však neměla dostatek ústředí.

V roce 1971 musela menšího zájmu v roce 1972 byl na základě ustanovení Městského muzea v Olomouci rozestavěna.

Další místo pro budování základny bylo zvoleno na okraji lesa a louky, na úpatí kopce Paní Hory za obcí Javoříčko. S výstavbou se začalo v roce 1971, a ke konci roku již „Stará bouda“ stála ve své počáteční podobě. V tomto období někteří členové absolvovali základní vojenskou službu, a skupina se tak sešla v původním složení až v roce 1973.

Tento rok byl významný nejen pro skupinu, ale i pro celou speleologii v tehdejší Československu. V červnu 1973 byla na našem území pořádán VI. Mezinárodní speleologický kongres, jehož pořádáním byla pověřena ČP Olomouc.

Místní lidé v vstupu do Zkameného náhonu v roce 1972

Stavba základny u východu z Javoříčských jeskyní v roce 1970

Mezinárodní speleologický kongres v Olomouci roku 1973

Tímto kongresem byla i činnost naší skupiny posílena na mezinárodní úrovni. Od tohoto roku se dostávají výhledy ve výhledu i na předání činnosti, které jsou popsány na dalších

Výstavba „Staré boudy“ v roce 1971

Stav v roce 1972

stránkách této publikace. Stará bouda sloužila více než dvacet let jako základna, a stala se tak centrem všeho dění a neoddělitelnou součástí života všech.

V roce 1984 došlo v činnosti skupiny k další významné události, která měla vliv na činnost organizace v dalších letech. Byl zakoupen starý stánek v obci Blázina, ležící na severním svahu kopce Správkou v nadmořské výšce 438 m n. m., vzdálený 1 km od obce Javoříčka. Ode byla založena kolem roku 1610 jako vos lesních dělníků na pastevi Bousvoldem v místech, kde byl vyhlášen brázdový les (což byl její rázví). Hlavní se zde nachází kaple sv. Cyrila a Metoděje z roku 1908. Koupě objektu se organizací naskytla možnost k vybudování solidní základny.

„Stará bouda“ v roce 1979

Při uplatňování stavebních nároků, a v rozporu s tím i při náležitosti držby, byla na pozemku v roce 1991 zbudována „Stará bouda“ na úpatí Paní Hory nedaleko od Javoříčka, která sloužila mnoha let jako druhý domov Javoříčským z naší organizace a všem jejím příslušníkům.

Bývalý stánek v obci Blázina byl postupně přestavěn na základnu. Ústřední byla zprvu pouze jedna místnost s velkým spárkem. Bývalý chráněný byl přestavěn na velkou společenskou místnost, a přiložila stánek pošt na místech se sešitými zastávkami (kuchyni, záchody, sprchy) sklad Javoříčského materiálu a kotelnu. Nad těmito prostorami byly vybudovány dvě velké společenské kotelny. Bývalé hospodské místnosti byly přestavěny na dvě samostatné pokoje.

Na šlivoce zdi v zahradě byla zřízena lezecká stěna a lanový transzár. Vše se dalo zdělat dokonce i zdělat se, že nic už nebrání tomu, aby se opět všichni věnovali jeskyním.

Ale potom přichází ten osudný den...

Požár základny

Byla slavná sobota 25. června 2006 a nic nepředznamenalo tomu, že se má stát něco neobvyklého. Odpoledne se začalo stahovat mráčka a vypadalo to na krásnou bouři, která měla jenom pošťastit vzhled. Bouře nakonec přišla, ale místo toho,

Osvětlení počtu dcer na Blázíně, kde se členové skupiny setkávají se svým příslušníkem

Základna Speleoprojektu v obci Blázina v Javoříčce

aby prožili vzduch, zahálka ho do hustého koule, který sloupal vysoko k obloze. Kolom sedm hodin udělil blesk do střešního okna naší základny, a ta takhle okamžitě začala hořet. V tu chvíli byli na základě pouze Javoříčské Bratry (Jed Páry) a Míša (Mlad Tomica) s Dávkou. Máme se pokusili zhasit požár uhasit vlastními silami, ale všichni rychle nabíli na záhu. Mezi tím sousedi volali hasiče. Jako první na místo přivýšili dobrovolníci i profesionální hasiči z okolí. Jako velký problém se ukázal nedostatek vody v přírodním okolí. Hasiči museli složit zá-

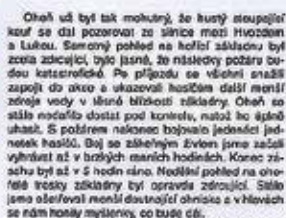

Tak to začalo...

...a tak to skončilo

jižní transport vody pro boj s ohněm, který zálehl sil. Byl vyhlášen poplach prvního stupně a k počínání přibývali další jednotky hasičů. Tato smutná zpráva se rychle dostávala i k ostatním členům, kteří se rychle přesouvali na Blázinu.

Následující týden probíhaly rozsáhlé činnosti, jak základnu zachránit a kde sehnat potřebnou pomůcku. Základním úkolem bylo získat zbytek věci a po-

kus se sehnat peníze na novou stěhu. Jako první jsme budovu provizorně zadrželi. Vypůjčili jsme si velký vojenský stán a s první kuchyní a na lože za základnou vybudovali stánový úlož. Postupně se ozývali kamarádi z celé republiky a nabídky pomoci. Někteří finanční, jiní materiálovou, a někteří chci přitáhnout ruku k dílu. První odklady práce by poměrně rychle a začaly se rysovat i finanční dary od celostátních institucí. Máme Luků nám nabídku materiálu pomoci v podobě možnosti nábytku dřeva na novou stěhu a možnost vyřadit odpad na jejich skládce.

MŠ v Luké zahájila šk. rok 2020/21 v září. Provoz nebyl přerušen, děti byly doposud zdravé a věříme, že tomu bude i nadále. Pro současnou situaci, která v letošním roce vznikla jsme byli nuceni zrušit všechny akce, které jsme měli s dětmi naplánované. Z toho důvodu nemůžeme uskutečnit ani vánoční besídku, kterou s dětmi každoročně pořádáme. Děti však nebudou ošizeny o vánoční stromeček, pečení cukroví a samozřejmě to co udělá dětem největší radost a to jsou dárky pod stromečkem.

Velmi děkujeme za finanční příspěvky na nákup dárků p. starostovi Františku Lakomému a panu řediteli ZŠ a MŠ Luká p. Mgr. Lukášovi Vičkoví. Společně s dětmi se těšíme na Vánoce. Přejeme rodičům a dětem hlavně pevné zdraví a v novém roce samé krásné a pozitivní chvíle s rodinou a zdraví všem lidem.

kolektiv zaměstnanců MŠ Luká

CHARITA NA LITOVELSKÝCH SLAVNOSTECH

Charita v Litovli měla možnost zúčastnit se Litovelských slavností. Díky městu Litovel a panu starostovi Viktoru Kohoutovi, nám bylo umožněno vybírat dobrovolné vstupné, které Charita použije na rekonstrukci vnitřních prostor a zázemí pro zaměstnance. V první řadě bychom chtěli srdečně poděkovat Vám všem, kteří jste přispěli. Nedá se vyjádřit slovy, jak si Vaší štědrosti vážíme. Společně jsme vybrali neuvěřitelných 47. 189 Kč. Tuto akci, bychom nemohli uskutečnit, nebýt našich dobrovolníků. Tímto bychom chtěli jmenovitě poděkovat Janu Borovkovi, Haně Skulové, Kateřině Čamkové, Renatě Frebortové, Elišce

Markové, Lucii Dostálové, Aniče a Markovi Gottwaldovým, Petře Langerové, Haně Procházkové, Evě Králové a Monče Hanselové a Vojtovi Skopalovi. Děkujeme, že jste tu pro nás.

V neposlední řadě si velké poděkování zaslouží i Anna Endelová a Marie Skopalová, které po celý den malovaly dětem obrázky na obličej. O malování byl obrovský zájem a tvořily se dlouhé fronty. Holky si přály, aby se dostalo na každého a tak se skoro po celý den nezastavily.

Vážíme si Vás všech a DĚKUJEME!

ZE ŽIVOTA ZÁKLADNÍ ŠKOLY V LUKÉ

Když po hlavních prázdninách žáci školy v Luké usedali do školních lavic, nikdo z nich nepomýšlel na to, že společně strávený čas ve škole brzy skončí.

Snad jedinou větší akcí, která se přes veškerá protiepidemiologická opatření mohla uskutečnit, byl školní jarmark rukodělných výrobků, který se konal ve dnech 2. a 5. října 2020. Výtěžek z jarmarku byl určen v rámci Mezinárodního dne zvířat záchranné stanici v Pateříně. Předmětem prodeje byly výrobky, které škole věnovali šikovní tvůrci z řad bývalých žáků, místních umělců a příznivců školy. Jarmark byl určen pro žáky a zaměstnance školy. Na prodej byla keramika, perníčky, mýdla, dřevěné výrobky, šité dekorace, látkové tašky, filcové ozdoby a další předměty. Všechny výrobky se prodaly a získaná částka, která činila 8 459 Kč a byla předána záchranné stanici v Pateříně.

Samozřejmě velké poděkování patří všem, kteří jarmark podpořili ať už věnovaným výrobkem nebo jeho zakoupením.

Vzhledem k nepříznivé situaci spojenou s nálezou Covid 19 MŠMT vydalo dne 12. 10. 2020 rozhodnutí o změně dosavadního způsobu prezenční výuky a nahradilo jej výukou distanční.

MŠMT nejdříve zavedlo tzv. rotační – střídavou výuku. Ta proběhla ve dnech 12. 10. a 13. 10. 2020. Ve škole byli přítomni žáci 8. a 9. ročníku a žáci 1. stupně. Žákům 6. a 7. ročníku byly poslány formou emailu úkoly na celý týden. V následujícím týdnu měla ve škole probíhat prezenční výuka pro žáky 6. a 7. ročníku a 8. a 9. ročník se měl učit distančně. Vzhledem ke zhoršující se situaci s onemocněním Covid 19 byla prezenční výuka od 14. října 2020

zcela zrušena a nahrazena pro oba stupně ZŠ výukou distanční. Žáci dostávali úkoly na týden, výuka se zaměřila nejen na hlavní předměty – český jazyk, matematiku, anglický jazyk, ale také na ruský jazyk, fyziku, chemii, přírodopis, dějepis a zeměpis.

Doplňkem výuky bylo zakoupení výukového programu „Alfbook“, se kterým žáci pracovali i během distanční výuky v minulém školním roce. Žáci ve webové aplikaci programu procvičují na počítači učivo ze všech předmětů. Jednotlivé procvičovací testy nabízí možnost

zpětné vazby, kdy průběžně seznamují žáky se správným řešením. Učitelům tento program poskytuje možnost zobrazit si úspěšnost a výsledky jednotlivých žáků a dostatečně na ně reagovat. Tento způsob výuky probíhal pro žáky 2. stupně do 12. lis-

topadu 2020, kdy byla zavedena výuka online, a pro žáky 1. stupně do 18. listopadu 2020, kdy se do tříd základní školy vrátili prvňáčci a žáci spojeného 2. a 5. ročníku. Žáci 3. a 4. třídy mají od 18. listopadu v menší míře také online výuku, ale převažuje předchozí způsob výuky, tzn. samostudium a zadávání úkolů.

Samotná výuka online byla zavedena školou až v polovině listopadu z důvodu zpožděné dotace na její materiálně technické zabezpečení.

Tuto dotaci škola obdržela na konci října. Počátkem listopadu proběhlo k výuce online proškolení pedagogů. Zkušební hodina se uskutečnila dne 11. 11. 2020.

Od 12. listopadu probíhá už výuka pravidelně podle upraveného rozvrhu hodin a je zaměřena opět pouze na hlavní předměty - český jazyk, anglický jazyk, matematiku, ruský jazyk, matematiku, fyziku, chemii, přírodopis, dějepis a zeměpis.

Od 30. listopadu 2020 se vrací do školy i žáci 3. a 4. ročníku spolu se žáky 2. stupně, kteří se budou učit střídavě. Prezenčně ve škole a distančně doma.

Mgr. Jana Zezulová, učitelka ZŠ Luká

VÝSADBA V LUKÉ

Vážení spoluobčané,
ačkoliv letošní rok společenským aktivitám moc nepřál, tak nám naopak pomohl plánovat činnosti, které pomáhají naší krajině.

Jednou z našich klíčových aktivit je výsadba alejí v okolí obce. O to víc, nás potěšilo, že jsme byli úspěšní v rámci grantové výzvy Nadace Partnerství. Díky této příležitosti jsme mohli situovat výsadbu v místě, které řada občanů dlouhodobě zmiňuje, a sice

polní cestu mezi telekomunikačními vysílači. Zde byla po obou stranách provedena výsadba celkem 200 kusů dubu letního a lípy srdčité. Tedy druhů, které do naší krajiny neodmyslitelně patří. Výsadba do budoucna poslouží jednak jako potřebný větrolam, ale také dojde k propojení stávajícího remízku a lesa, čímž pod-

poří biodiverzitu, zadrží vodu v krajině, a v neposlední řadě zlepší estetickou stránku krajiny.

Výsadba byla původně naplánovaná na konec října, kdy se měli zúčastnit žáci ZŠ Luká a široká veřejnost. Mimořádné okolnosti nás bohužel donutily provést výsadbu vlastními silami v omezeném počtu lidí a ve více termínech. I tak jsme si poradili úspěšně

a stromy zasadili, včetně upevnění chrániček proti okusu. Mimořádně deštivé počasí nám letos usnadnilo práci a nebylo potřeba po výsadbě zalévat. Naším přáním je, aby alej sloužila svému účelu a především přežila veškeré újmy, které mohou nastat vlivem pohybu techniky a některých zvykaných občanů. Těm jsme se snažili zabránit vhodným umístěním výsadby a také jsme se zavázali k péči o stromy do budoucna.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem, kteří pomohli s výsadbou a především majitelům pozemků, kteří souhlasili s výsadbou. Tento projekt byl vytvořen díky grantovému programu Nadace Partnerství, podpořený individuálními dárci veřejné sbírky a partnerům iniciativy Sázíme budoucnost. Těm vše patří dík zato, že nám umožnili dělat smysluplnou práci.

Přestože především příprava projektů výsadeb je mnohdy náročná, tak pevně věříme, že jsme s naší klíčovou činností neskončili a do budoucna proběhnou další výsadby. Tímto bychom chtěli apelovat na občany, kteří mají nápad a pozemky, aby se o své myšlenky podělili. Společnými silami můžeme zrealizovat nejen výsadby.

Ondřej Mikulka
Bouzovská vrchovina

HOSPODAŘENÍ V LESÍCH POD SPRÁVOU SPOLEČNOSTI BOUZOVSKÉ LESY S.R.O.

Vážení občané.

Dovolte, abych vás ve stručnosti seznámil s průběhem roku 2020 v našich lesích.

Od počátku roku jsme pokračovali ve zpracování kůrovcového dříví a zelené nahodilé těžby/zlomy a vývraty/. Těžební práce pokračují naplno prakticky po celý rok, přičemž do konce října bylo zpracováno 22059 m³ dříví. V listopadu a v prosinci předpokládám těžbu dalších cca 2,5 tisíc m³. Je nutné si přiznat, že i přes vlhkostně příznivý rok jsme zejména v červenci a srpnu nestíhali zpracovávat kalamitu včas/strmý nárůst napadeného dříví a pozdní příjezd harvestoru/. V současnosti zpracováváme dříví napadené i dříví již kůrovci zcela opuštěné i nahodilou těžbu listnatou. Úmyslná těžba probíhá v probírkách do 40 let. Vývoj počasí/zejména srážek/ byl velmi příznivý a ve vztahu ke kůrovci/minimálně o generaci méně než vloni/, vzbuzuje značný optimismus. Je zjevné, že „asanace plísňemi“ zafungovala v poměrně velké míře. Jarní zalesňování jsme započali v březnu a dokončili v dubnu zasažením cca 116 tisíc ks sazenic. Na ujmavost měl nepříznivý vliv měsíc duben, kdy spadlo pouze asi 2 mm srážek. Podzimní zalesnění proběhlo v říjnu a listopadu/cca 90 tisíc ks sazenic/. Co se týká zastoupení dřevin jasně dominovaly listnaté sazenice/buk, dub, klen, lípa/. Smrku bylo vysazeno cca 35 tisíc ks, což představuje asi 17% z celkového množství. S výsadbou listnáčů souvisí i nutnost výstavby oplocenek/do konce října postaveno asi 15 km/. V souvislosti s tímto nelze nezmínit stále vysoké stavy zvěře, které neumožňují zalesnění bez oplocenek a hlavně odrůstání přirozeného zmlazení v lesních porostech.

Dříví jsme nejvíce opět dodávali na Pilu Javořice/47%/, dále potom na pilu Šternberk, firmu Proxima a.s., HPS Litovel, Empo holz Jemnice, pilu Vojtěchov, Bohuslavice, Litovelskou lesní a další. Na hodnocení ekonomické situace je ještě brzy, ale již nyní lze konstatovat, že bez příspěvků na kůrovcovou kalamitu ze strany ministerstva zemědělství by byl náš hospodářský výsledek v záporných číslech. Lze jen doufat, že příští rok se bude tomu letošnímu co nejvíc podobat ve výši srážkových úhrnů, zejména v letních měsících. Spolu s minimálním výskytem bořivých větrů, je toto předpokladem k takovému vývoji cen dříví, které umožní vlastníkům lesa a správcům lesů hospodařit v budoucnu opět bez státních dotací.

V Bouzově 27.11. 2020

Miroslav Půr, jednatel

8. TŘÍKRÁLOVÝ VĚŠLAP DO JAVOŘÍČKA

sobota 9. ledna 2021

start: 10:00 - 10:15

Tři oficiální starty: Bouzov * Luká * Hvozď
Jeden společný cíl: Javoříčko

Kašparova trasa z Bouzova – 5 km tam, 5 km zpět (vhodné i pro kočárky)
Start z parkoviště u sportovního areálu.

Melicharova trasa z Luké – 5 km tam, 5 km zpět
Start od požární nádrže v centru obce.

Baltazarova trasa ze Hvozda – 5 km tam, 5 km zpět
Start z autobusové zastávky.

Během akce proběhne Tříkrálová sbírka.

Zvolte si klidně svoji vlastní trasu. Jen si uzpůsobte čas startu tak, abyste do Javoříčka došli cca mezi 10:30 - 11:30.

Startovné je zdarma. Registrace není nutná.

Teplé občerstvení bude na místě zajištěno od cca 10:30.

U ohňů si budete moci opéct špekáčky, které si přinesete nebo Vám je prodáme.

**LUKOVSKÝ
ZPRAVODAJ**

Lukovský zpravodaj, číslo 4/2020 // Čtvrtletní obecní zpravodaj obce Luká.
 Vydavatel: Obec Luká, Luká 80, 783 24 Slavětín
 IČ: 00299171 // Registrace: MK ČR E 21378
 Vyšlo 16. 12. 2020 // Neprodejné